

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/107/2021
Identifikačné číslo spisu:	8619200021
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8619200021.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. V., narodeného XX. Y. XXXX, trvale bytom v S. XXX, zastúpeného JUDr. Ivom Babjakom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 200/33, proti žalovanej EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 33.000 eur, vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 5 Csp 2/2019, o dovolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2020 sp. zn. 18 CoCsp 7/2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 23. septembra 2020 sp. zn. 18 CoCsp 7/2020 v rozsahu výrokov I., II. a IV. a rozsudok Okresného súdu Svidník z 18. septembra 2019, č. k. 5 Csp 2/2019-66, v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 3. októbra 2019, č. k. 5 Csp 2/2019-71, z r u š u j e a vec vracia v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Svidník na ďalšie konanie.

II. Dovoľanie žalobcu o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 18. septembra 2019, č. k. 5 Csp 2/2019-66, v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 3. októbra 2019, č. k. 5 Csp 2/2019-71, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanej v plnom rozsahu a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok na účet súdu prvej inštancie. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že mal za preukázané, že žalobca sa v spore vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 14/2012 úspešne bránil proti žalovanej ohľadom zaplatenia sumy 67.365,18 eur s príslušenstvom. Žalobca bol s prihliadnutím na postoj žalovanej v tomto konaní (cca 6 rokov a dva mesiace) nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia vo veci samej, keďže žaloba bola žalobcovi doručená 17. septembra 2012 a rozsudok Okresného súdu Svidník zo 14. septembra 2018, č. k. 3 C 14/2012-515, nadobudol právoplatnosť 29. novembra 2018. Zdôraznil, že je bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Podľa názoru súdu prvej inštancie

odrádzajúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie priznal žalobcovi finančné zadostučinenie v sume 33.000 eur (cca 50 % zo sumy 67.365,18 eur), ktorú považoval za primeranú. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 5 a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) v záhlaví označeným rozsudkom prvým výrokom potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom vo výroku I. do sumy 3.000 eur, druhým výrokom zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom vo výroku I. nad sumu 3.000 eur tak, že žalobu v tejto časti zamietol, tretím výrokom zrušil doplniaci rozsudok vo výroku II. a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a štvrtým výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči k žalovanej v rozsahu 100 %.

2.1 V odôvodnení svojho rozsudku vo vzťahu k jeho potvrdzujúcej časti odvolací súd uviedol, že nie je možné súhlasiť so žalovanou, že v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. K podmienke ohľadom úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti správne súd prvej inštancie poukázal na právoplatne skončené konanie Okresného súdu Svidník vo veci sp. zn. 3 C 14/2012, v ktorom bolo konštatované, že Československá obchodná banka a. s. (právna predchodkyňa žalovanej) si voči žalovanému (súčasnému žalobcovi) uplatňovala sumu 67.356,18 eur titulom uzavretej zmluvy o povolenom prečerpaní do výšky limitu 2.900 eur. Súd prvej inštancie považoval poskytnutie produktu povoleného prečerpania do sumy 2.900 eur pri žalovanej istine 67.365 eura za nezrozumiteľné, pričom právna predchodkyňa žalovanej ani do rozhodnutia súdu nepredložila žiadosť o povolené prečerpanie, ani samotnú zmluvu o povolenom prečerpaní uzavretú s dlžníkom. Zo strany právnej predchodkyne žalovanej následne došlo zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12. septembra 2016 k postúpeniu pohľadávky na žalovanú vo výške istiny 2.900 eur, úrokov z úveru vo výške 2.933,98 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.622,17 eur a poplatkov vo výške 115 eur, celkom vo výške 7.571,15 eura. V tejto súvislosti je preto potrebné vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitimácie uviesť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 14/2012 sa žalovaná ako právna nástupkyňa Československej obchodnej banky a.s. dožadovala proti žalovanému (v tomto konaní žalobcovi) zaplattenia sumy 67.365 eura s príslušenstvom i napriek tomu, že na ňu bola v roku 2016 postúpená pohľadávka iba v celkovej výške 7.571,15 eur, a to až do vydania rozsudku zo 14. septembra 2018, č. k. 3 C 14/2012-515. Okresný súd Svidník v konečnom dôsledku zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej legitimácie na vymáhanie sumy 67.356,18 eur, keďže pohľadávka v takejto výške nebola predmetom postúpenia. Bez akýchkoľvek pochybností v konaní 3 C 14/2012 vystupoval terajší žalobca ako spotrebiteľ. V pôvodnom konaní žalobkyňa (teraz žalovaná) si uplatňovala práva z neexistujúcej pohľadávky a vyžadovala plnenie od spotrebiteľa v rozsahu, na aký nemal nárok. Nadobudnutie pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý je spotrebiteľom, je rizikom, že v súdnom konaní budú zmluvné podmienky a postupy veriteľov podrobené skúmaniu súdom a v prípade zistenia porušenia právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa budú voči zodpovednej osobe vyvozené následky a uložené sankcie predpokladané zákonom. Zároveň súdy už opakovane judikovali, že pasívne legitimovaným je aj právny nástupca dodávateľa, preto ani túto odvoláciu námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou žalovanej, podľa ktorej si len uplatnila odkúpenú pohľadávku voči žalobcovi pred súdom, a preto ju nemožno v žiadnom prípade považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľského práva žalobcu zodpovedala. Úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti je predpokladom pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie. Tento predpoklad je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatnil porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

2.2 Vo vzťahu k zmeňujúcemu výroku svojho rozsudku odvolací súd uviedol, že za daného stavu vzhľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovanej, ktorej ochrany sa žalobca úspešne domohol na všeobecnom súde, sa priznanie finančného zadostučinenia javí ako dôvodné. Nie však v plnej výške ako si žalobca uplatnil a v akej ho napokon priznal súd prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu nemohla čiastka žalobcom žiadaná a súdom prvej inštancie priznaná zodpovedať kritériu primeranosti finančného

zadosťučinenia a zásade proporcionality, čo zakladalo dôvod, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Odvolací súd považoval sumu 33.000 eur za neprimeranú okolnostiam veci. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia bol odvolací súd preto toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 3.000 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti podala dovolanie žalovaná a odôvodnila ho dovolacími dôvodmi podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p.“). Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. naformulovala právnu otázku, či pre úspešné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nevyhnutné úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva, a či za postavenie dodávateľa v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z., resp. za zodpovednosť za porušenie spotrebiteľských práv zodpovedá osoba len na základe procesného postavenia v súdnom konaní bez ohľadu na to, či medzi týmito stranami existoval hmotnoprávny spotrebiteľský vzťah. Krajský súd na túto otázku odpovedal tak, že postačuje, ak je spotrebiteľ v spore s dodávateľom úspešný, pričom tento úspech môže spotrebiteľ dosiahnuť z akýchkoľvek dôvodov, a zároveň je na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vždy povinná druhá strana sporu, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný (bez ohľadu na to, či medzi stranami sporu z hmotnoprávneho hľadiska existoval spotrebiteľský vzťah).

3.1 Žalovaná v dovolaní poukázala na skutočnosť, že v konaní pred Okresným súdom Svidník sp. zn. 3 C 14/2012 došlo k zamietnutiu žaloby z dôvodu, že súd pripustil, aby do konania namiesto právnej predchodkyne žalovanej vstúpila žalovaná na základe návrhu právnej predchodkyne žalovanej na zámenu účastníkov z dôvodu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky. Súd následne po preskúmaní prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok zistil, že predmetom postúpenia nebola pohľadávka, ktorá bola uplatňovaná v konaní. Žalobu preto súd zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne (teraz žalovanej). Žalovaná sa tak v danom konaní dostala do pozície žalobkyne, ale nikdy nebola vlastníkom pohľadávky voči žalobcovi. Žalovaná v tejto súvislosti poukázala aj na nesprávny procesný postup Okresného súdu Svidník, ktorý pripustil zámenu na strane žalobkyne, hoci nemal za preukázané, že došlo k prevodu práva zo zmluvy o postúpení pohľadávky, a následne žalobu meritórne zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie.

3.2 Žalovaná v dovolaní poukázala na čl. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a čl. 3 ods. 2 C. s. p. a § 1 ods. 1, § 2 písm. e) a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. V zmysle uvedených ustanovení je jednoznačné, že predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je úspešné uplatnenie konkrétneho porušenia spotrebiteľského práva alebo povinnosti, a to len voči subjektu, ktorý za takéto porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Súdny nižšej inštancie sa tak dopustili absurdného výkladu zákona. Ak by súdy začali uplatňovať takýto výklad § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., bolo by veriteľom upierané právo na súdnu ochranu a možnosť uplatnenia hoci aj domnelého práva bez rizika, že v prípade prehry v spore (z akéhokoľvek dôvodu) budú okrem trov konania protistrán znášať aj absolútne nespravodlivé finančné zadosťučinenie, hoci ich konaním nevznikla protistrane žiadna ujma, a ani nedošlo k porušeniu žiadnych spotrebiteľských práv, len k realizácii ústavného práva na súdnu ochranu.

3.3 Žalovaná vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) poukázala na nepreskúmateľnosť rozsudkov súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, keďže z ich obsahu nevyplýva, v dôsledku porušenia akého spotrebiteľského práva bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanej. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) žalovaná navrhla, aby rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a žalovanej prizná proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobca sa k dovolaniu žalovanej v stanovenej lehote nevyjadril.

5. Proti v záhlaví označenému rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu jeho druhého (zmeňujúceho) výroku podal dovolanie aj žalobca a odôvodnil ho dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. V dovolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolacieho súdu s poukazom na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských a základných slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 220 ods. 1 C. s. p. Poukázal na to, že žalovaná sa voči nemu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 14/2012 neúspešne domáhala zaplata sumy vo výške 67.365,18 eur s príslušenstvom, pričom istina spolu s príslušenstvom dosiahla ku dňu právoplatnosti rozhodnutia v danej veci výšku 195.373,38 eur. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou a jediným objektívnym kritériom pre určenie jej výšky je výška škodlivého následku vyjadrená v peniazoch, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobí alebo mienil spôsobiť porušením spotrebiteľského práva a z tohto kritéria by mal súd vychádzať. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutia odvolacieho súdu v iných veciach, v ktorých súdy priznali primerané finančné zadosťučinenie vo výške viac ako 50 % sumy, ktorej zaplata sa dodávateľia bezdôvodne domáhali v základnom konaní. Žalobca sa nedomáhal ani 50 % zo sumy, o ktorú sa na jeho úkor chcela žalovaná obohatiť. Krajský súd vec nesprávne právne posúdil, pretože ním priznané primerané finančné zadosťučinenie je len symbolické, neodradí dodávateľa od protiprávneho správania a neochráni spotrebiteľa pred nekalými praktikami. Najvyššiemu súdu navrhol, aby v napadnutom rozsahu zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že sa s ním nestotožňuje a poukázala na ňou podané dovolanie. Dovolaciu súdu navrhla, aby dovolanie žalobcu zamietol.

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolania podali v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strany zastúpené v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), v ktorých neprospech bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) a dospel k nasledovným záverom.

I. Dovolanie žalovanej

8. V podanom dovolaní žalovaná uplatnila dovolacie dôvody v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., pričom vec prejednávajúci senát považoval v tomto prípade za opodstatnené dať prednosť vecnému prieskumu napadnutého rozsudku odvolacieho súdu pred procesným prieskumom (pozri obdobne rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 198/2019, 4 Cdo 200/2019, 4 Cdo 36/2020, 8 Cdo 28/2017).

9. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 C. s. p.

10. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

12. Dovolateľka namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu v danom spore záviselo od vyriešenia právnych otázok, ktoré v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte neboli vyriešené, konkrétne od otázok (preformulovaných dovolacím súdom), (i) či pre úspešné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nevyhnutné úspešné uplatnenie

porušenia konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi a (ii) či možno za subjekt zodpovedný za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi považovať subjekt, ktorý bol domnelým právnym nástupcom subjektu, ktorý bol v hmotnoprávnom vzťahu so spotrebiteľom, v dôsledku čoho získal postavenie procesnej strany v súdnom konaní, avšak vyšlo najavo, že procesným nástupcom tohto subjektu nebol.

13. Pri posudzovaní prípustnosti dovolania z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p. považoval dovolací súd za podstatné to, či tieto otázky, od vyriešenia ktorých záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, boli alebo neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené. Dospel pritom k záveru, že uvedené právne otázky neboli doposiaľ v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené, a preto je dovolanie žalovanej v danom prípade procesne prípustné. Dovolací súd ďalej skúmal, či dovolateľka dôvodne odvolaciemu súdu vytýka, že jeho rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci tak, ako to v dovolaní namieta.

14. Podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z. z. spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Z už citovaného ustanovenia vyplýva, že jedinou podmienkou priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Z tohto pohľadu možno nazvať súdne konanie, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný v ochrane alebo obrane svojho porušeného práva, ako základné konanie. Základným konaním, na ktoré nadväzuje potom žaloba o primerané finančné zadosťučinenie, môže byť napríklad konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky atď. Nevylučuje sa ani možnosť, že by sa spotrebiteľ domáhal jednou žalobou súčasne ochrany svojho práva a priznania finančného zadosťučinenia. V prípade, ak je spotrebiteľ v základnom konaní úspešný, či už ako žalobca pri domáhaní sa svojho práva alebo ako žalovaný pri bránení svojho práva, naplnia sa tak podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou.

16. Problematikou výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., čo je potrebné chápať pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia, sa najvyšší súd okrajovo zaoberal, keď vo svojom rozhodnutí zo 14. septembra 2016 sp. zn. 6 Cdo 389/2015 skonštatoval, že pod tým treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Dovolací súd sa s týmto výkladom stotožňuje aj v prejednávanej veci. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je preto potrebné vykladať tak, že pre úspešné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nevyhnutné úspešné uplatnenie porušenia konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi. Ak odvolací súd (a rovnako aj súd prvej inštancie) konštatovali splnenie podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby skúmali, či v konaní pred Okresným súdom Svidník sp. zn. 3 C 14/2012 bolo právoplatne rozhodnuté o porušení konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi, uvedenú právnu otázku nevyriešil správne a dopustil sa v tejto súvislosti nesprávneho právneho posúdenia.

17. Z predloženého spisu mal dovolací súd za preukázané, že Okresný súd Svidník rozsudkom zo 14. septembra 2018, č. k. 3 C 14/2012-515, zamietol žalobu žalobkyne (žalovanej v tomto konaní) o

zaplatenie 67.365,18 eur. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplynulo, že 6. decembra 2017 predložila právna predchodkyňa žalobkyne (žalovanej v tomto konaní) súdu návrh na zmenu účastníkov na strane žalobcu z dôvodu, že podľa § 524 Občianskeho zákonníka bola medzi postupcom (právnou predchodkyňou žalobkyne) a postupníkom („novou“ žalobkyňou) uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom mala byť v zmysle prílohy k tejto zmluve aj pohľadávka, ktorá bola predmetom konania. Súd uznesením z 18. decembra 2017 podľa § 80 ods. 1 a 2 C. s. p. pripustil, aby do konania na miesto žalobkyne vstúpila žalovaná v tomto konaní. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9. januára 2018. Súd po preštudovaní prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky zistil, že pohľadávka, ktorá bola predmetom konania, nebola predmetom postúpenia medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalobkyňou (žalovanou v tomto konaní), v dôsledku čoho žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobkyne (žalovanej v tomto konaní). Z uvedeného skutkového stavu má dovolací súd za preukázané, že v konaní pred Okresným súdom Svidník 3 C 14/2012 nebolo právoplatne rozhodnuté o porušení žiadneho konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi.

18. Vzhľadom na kladnú odpoveď na prvú právnu otázku položenú v dovolaní, ktorá spochybnila samotný právny základ nároku žalobcu na primerané finančné zadost'učinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., dovolací súd nepovažoval za potrebné odpovedať na druhú v dovolaní položenú právnu otázku, ktorá sa zaoberala zodpovedným subjektom (vzhľadom na nesplnenie podmienok pre vznik samotného nároku zo zodpovednosti).

19. Dovolaním napadnuté rozhodnutie tak spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Z uvedených dôvodov preto dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu vo výrokoch I., II. a IV. (Pozn. výrok III. rozsudku odvolacieho súdu sa týkal zrušenia výroku doplnacieho rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške súdneho poplatku, a preto tento výrok zostal uznesením odvolacieho súdu nedotknutý) zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 2 v spojení s § 450 C. s. p.).

20. V súvislosti s námietkou dovolateľky o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia dovolací súd uvádza, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zodpovedá právnomu posúdeniu veci, ku ktorému dospel odvolací súd. Vzhľadom na konštatované nesprávne právne riešenie podstaty prejednávaneho sporu odvolacím súdom považuje preto dovolací súd za nadbytočné zaoberať sa kvalitou odôvodnenia jeho rozhodnutia, nakoľko vec bude znovu predmetom rozhodovania pred súdom prvej inštancie, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie.

II. Dovolanie žalobcu

21. Žalobca vo svojom dovolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu vo vzťahu k jeho zmeňujúcemu výroku, ktorým žalobcovi priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 3.000 eur a vo vzťahu k sume 30.000 eur žalobu zamietol (na rozdiel od rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý ho priznal vo výške 33.000 eur). Formálne síce žalobca odkázal na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) C. s. p., z obsahu dovolania je však zrejmé, že uplatňuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) C. s. p.

22. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd v rámci dovolacieho konania ako o prvom v poradí rozhodoval o dovolaní žalovanej (ako o časovo skôr podanom), o ktorom rozhodol tak, že zrušil rozsudok odvolacieho súdu aj v jeho druhom (zmeňujúcom) výroku, ktorý bol napadnutý dovolaním žalobcu, musel dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) C. s. p. odmietnuť, keďže ním napadnuté rozhodnutie bolo dovolacím súdom zrušené prv z iného dôvodu. Javí sa navyše ako nadbytočné venovať sa žalobcom namietanej správnosti určenia výšky primeraného finančného zadost'učinenia za situácie, kedy dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd nesprávne právne posúdil právny základ vzniku nároku naň. Žalobcom podané dovolanie tak vzhľadom na právne závery dovolacieho súdu prezentované vyššie ani nie je spôsobilé zvrátiť výsledok dovolacieho konania, ktorým

je zrušenie rozsudku odvolacieho súdu vo výrokoch I., II. a IV. a rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu a opätovné právne posúdenie základu nároku uplatňovaného žalobcom v konaní.

23.Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.).

24.Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

25.Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.